

Nedeľa po Novom roku, 2.1.2021

Jakub 4,13-15: „*A teraz už vy, ktorí hovoríte: Dnes alebo zajtra vypravíme sa do tohto alebo tamtoho mesta, pobudneme tam rok a budeme kupčiť a zarábať – ved' neviete, čo bude zajtra s vašim životom; ste para, ktorá sa nakrátko ukáže, a potom zmizne; miesto toho, aby ste hovorili: Ak Pán bude chcieť, budeme živi a vykonáme toto alebo tamto!*“

Ceruzka zvaná život

Len niekoľko dní dozadu sme prežili výnimočný čas Vianoc, ktoré tak trochu prekryli všednosť našich bežných dní. Na krátky čas sme odložili svoju ustarostenosť, dokonca hnevy a zvady, na krátku chvíľku vstúpilo prímerie do našich roztržiek a rozdelení.

No netrvalo to veľmi dlho a Nový rok nám opäť pripomenul, že je čas ísť ďalej. Opäť sú tu nové plány, ktoré chceme začať, staré plány, ktoré chceme dokončiť. Máme nové predsavzatia, nové nádeje, nové túžby a všetky sú spojené s našim chcením a našou vôľou.

Ap. Jakub opísal toto naše chcenie slovami: „...**vy... hovoríte: Dnes alebo zajtra vypravíme sa do tohto alebo tamtoho mesta, pobudneme tam rok a budeme kupčiť a zarábať - ...!**“

Spoznávame v týchto slovách naše plány, naše chcenie, naše túžby? Cítíme tam vôľu mať sa lepšie, ako minulý rok? Počujeme v týchto slovách reali záciu našej vôle? Viete, na plánoch, chcení, túžbe nie je nič zlé. To všetko k nášmu životu patrí. I keď po skúsenostiach uplynulého roku sme si možno uvedomili, ako jednoducho a rýchlo sa nám všetky naše plány môžu zmeniť, zastaviť, či dokonca padnúť.

Jakub nám dnes nastavuje nové zrkadlo a smeruje naše myšlienky trochu iným smerom. Nie je to o tom, aby sme sa vzdali svojich snov, túžob a plánov. **Pán Boh nám vložil do srdca túžbu po nových veciach, odvahu plánovať smelé a odvážne plány, len nás dnes chce upozorniť na jedno: „...keďže neviete, čo bude zajtra s vašim životom...“ vždy si pripomeňme dôležitú pravdu: „Ak Pán bude chcieť, budeme živi a vykonáme toto alebo tamto!“**

Týmito slovami nám Jakub pripomína krehkosť nášho života. Možno sa nám to nepáči, pretože nechceme rozmýšľať o svojom živote ako o niečom krehkom.

Dovoľte mi dnes pripodobniť náš život k obyčajnej ceruzke. Prečo práve ceruzka? V súvis s ňou som čítala vzácne prepojenie s naším životom od môjho kolegu. Dovoľte mi ho dnes použiť.

V čase, keď pred nami ležia čisté papiere Nového roka, je dobré uvedomiť si štyri skutočnosti.

Každá ceruzka potrebuje ruku, ktorá ju povedie. Aj my potrebujeme ruku, ktorá nás povedie v našom živote. Práve vďaka tejto ruke dokážeme vytvoriť krásne diela na čistom liste nášho života. Odovzdajme sa preto dnes v dôvere do rúk nášho Majstra, Pána a Boha a vyznajme: „***Ak Pán bude chcieť...***“

Je takmer celkom isté, že v našom živote dôjde k vnútorným zraneniam, k pochybeniam. Tak, ako u ceruzky, ktorá sa používa, môže dôjsť pod silným tlakom, alebo pádom k jej. A to nás povedie k chybným čiaram, nedokonalým. No na druhom konci ceruzky dnes už väčšinou býva guma, ktorou všetky chybné čiary môžeme vygumovať. Tou **gumou** v našom živote je **odpustenie**. Je to veľký a nedocenený dar, ktorý dostávame od nášho Pána a Boha. Prosím, používajme tento dar v hojnej miere v našich rodinách, v našom cirkevnom zbore – vytvoríme tak oveľa príjemnejší a požehnanejší priestor pre naše životy.

Aj u ceruzky platí, že dôležité je vnútro! Aj o nás dnes platí, že **viac sa pozeráme na obal, ako na vnútro**. Aj ceruzky si zväčša kupujeme podľa toho, ako sa nám zapáči zvonku a nie podľa toho, že skúmame jej vnútornú tuhu. A potom sa môže stať, že kúpime už chybnú ceruzku – jej tuha môže byť dolámaná, môže byť pre naše potreby veľmi tvrdá, alebo zasa

veľmi mäkká. Zapamätajme si aj v súvisi s týmto obrazom, že **dôležité je vnútro!** Iba tak môžeme zanechať v tomto svete výraznú a jasnú stopu. Investujme v tomto roku viac do svojho vnútra, ako do svojho zovňajšku. A k tomu jedna múdra rada od starozmluvného kráľa Šalamúna: „...*so všemožnou bdelosťou si chráň srdce, lebo z neho pramení život.*“ (Pr 4,23).

Ceruzka sa časom zatupí. Príde okamih, kedy už nie je možné s ňou písať. Stane sa necitlivou na naše snahy zanechať na papieri stopu. Je možné, že aj naše vnútro časom znečitlivie. Stane sa necitlivým voči iným, necitlivým voči ich bolesti a núdzi, voči ich potrebám. Táto necitlivosť nás urobí pasívnymi a neschopnými robiť rozhodnutia. **Preto každá ceruzka potrebuje strúhadlo. Každý človek, každý z nás potrebuje skutočných priateľov, ktorí nás v láske napomenú, dajú nám spätnú väzbu. Upozornia nás na chyby.** Prosím, neodmietajme takéto napomenutia, ale prijímajme ich s vd'ačnosťou, aj keď bolia. Práve oni nás totiž posúvajú ďalej. Napokon opäť Šalamún a kniha Prísloví na túto tému: „...*kto rád prijme napomenutie, miluje poznanie, kto však nenávidí karhanie, je hlupák.*“ (Pr 12,1).

Keď budeme najbližšie držať v ruke ceruzku, spomeňme si na to, že existuje ruka, ktorá nás chce múdro viesť. Počas roka sa občas obzrime, aby sme videli, akú čiaru za sebou zanechávame. Je pritom dobré vedieť, že existuje spôsob, ako opraviť svoje chyby. Nezabudnime, že vnútro je dôležitejšie ako zovňajšok. No a nakoniec, každý deň si pripomínajme, aké dôležité je vo svojom živote rátať s naším nebeským Otcom. On sa nám pripomína v našich priateľoch a blízkych, vo svojom Slove. **S Ním, ak On bude chcieť, naozaj vykonáme toto, alebo tamto.** Amen.